

РЕШЕНИЕ

№ 7615

гр. София, 12.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 11.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева

Пламен Панайотов

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **8806** по описа за **2022** година докладвано от съдия Евгения Иванова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от „КОЛОС ИНВЕСТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от И. И. Б., чрез адв. А. М. от САК, срещу Решение № 2839/26.07.2022 г., постановено по НАХД № 10030/2021, по описа на Софийски районен съд, НО, 136 състав, с което е отменено Наказателно постановление № 514167-F533846/27.05.2020 г., издадено от началник отдел „Оперативни дейности“ – С. в ЦУ на НАП. С НП на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв. за неиздаване на фискална касова бележка от инсталираното и работещо в стопанисвания от касатора търговския обект, при направена покупка на стойност 15.85 лв., с което е нарушен чл. 118, ал. 1 ЗДДС.

С жалбата се иска отмяна на процесното наказателно постановление, като се поддържа, че същото е неправилно, тъй като въззивният съд не е обсъдил възраженията на наказаното лице и не е изложил мотиви за приложението на чл. 28 ЗАНН. В жалбата се излагат подробни съображения защо касаторът счита нарушението за маловажно, но същите не били обсъдени от въззивния съд. Претендира разноски за адвокатско възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът е представляван то адв. Т., която поддържа жалбата и моли за отмяна на въззивното решение.

Ответникът е представляван от юрк. Н., който оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София – град, VI-ти касационен състав, след съвещание, намира следното:

Касационната жалба е подадена в срок, от надлежна страна, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, касационната жалба е основателна.

от фактическа страна съставът на въззивния съд е установил, че на 07.01.2020г., около 13:00 часа служители на НАП, извършили проверка в обект, стопанисван от касатора – механа „Б.“, находяща се в [населено място], [улица]. Проверяващите извършили контролна покупка на предлагани в менюто ястия на обща стойност 15,85 лева, за което не бил издаден касов бон от служител на дружеството, въпреки налично в обекта фискално устройство.

За констатираното нарушение – неиздаване на фискална касова бележка, бил съставен АУАН, въз основа на който било издадено обжалваното НП, с което на дружеството за нарушение на чл. 118, ал. 1 ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв. на основание чл. 185, ал. 1 ЗДДС.

За да потвърди процесното наказателно постановление СРС е приел, че при издаването му не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, ограничаващи правото на защита на наказаното лице, фактическата обстановка в АУАН кореспондира на тази в НП, като подробно били изброени обективните признаци на извършеното нарушение, което било доказано по безспорен начин.

Решението е неправилно.

Основателни са възраженията на касатора, че СРС не е изложил мотиви по отношение приложението на чл. 28 ЗАНН. Съгласно посочената разпоредба в приложимата редакция за маловажни случаи на административни нарушения наказващият орган може да не наложи наказание, като предупреди нарушителя, устно или писмено, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложено административно наказание. Според Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. по тълк. н. д. № 1/2007 Г., ОСНК на ВКС, преценката на административнонаказващия орган за "маловажност" на случая по чл. 28 ЗАНН се прави по законосъобразност и подлежи на съдебен контрол. прилагайки тази разпоредба, наказващият орган всъщност освобождава от административнонаказателна отговорност, а това освобождаване не може да почива на преценка по целесъобразност. когато съдът констатира, че предпоставките на чл. 28 занн са налице, но наказващият орган не го е приложил, това е основание за отмяна на наказателното постановление поради издаването му в противоречие със закона.

Преценката на административнонаказващия орган подлежи на съдебен контрол и съдът дължи произнасяне по този въпрос. В случая това не е сторено, което налага връщане на делото на въззивния съд за ново разглеждане, при което следва да бъдат изложени мотиви по отношение на всички възражения, изложени в жалбата, включително и по отношение на това, дали нарушението представлява маловажен случай.

На основание чл. 226, ал. 3 АПК, въззивният съд следва да се произнесе и по направеното искане за присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение пред

касационната инстанция.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2, чл. 222, ал. 2, т. 1 АПК във вр.чл.63в ЗАНН, Административен съд София-град,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 2839/26.07.2022 г., постановено по НАХД № 10030/2021 , по описа на Софийски районен съд, НО, 136 състав.

ВРЪЩА делото на Софийски районен съд за ново разглеждане от друг състав на съда. Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: